

כתבה שנייה בסידרה: פרטי התלוונה שהוגשה
עלידי יגאל לביב לראש אגף החקירות של המישטרה

בונים גידלתי ושכיכנתי

ב-8 ביולי 1973 פרצה שריפה גדול
לה בפרדס רייספלד בקריית-אינו. מכר
ביהאש, שהועקו למקום, יכלו רק לר
שום לעצמם כי הפרדס בן 400 הדונם
שרק לפני שנתיים היה פורח כולו. הוש
מד לחלוטין.

השריפה הגדולה של יולי היתה האחרון
נה בסידרת שרירות, שהשימו את העצים
המניבים. מכביהאש לא השדו שהיתה
כאן הצתה, ולמרות שהשריפות פרצו
דווקא בשנת 1972/1973, לאחר שבמשך
שלושים שנה לא היתה בפרדס אפילו
שריפה קטנה אחת.

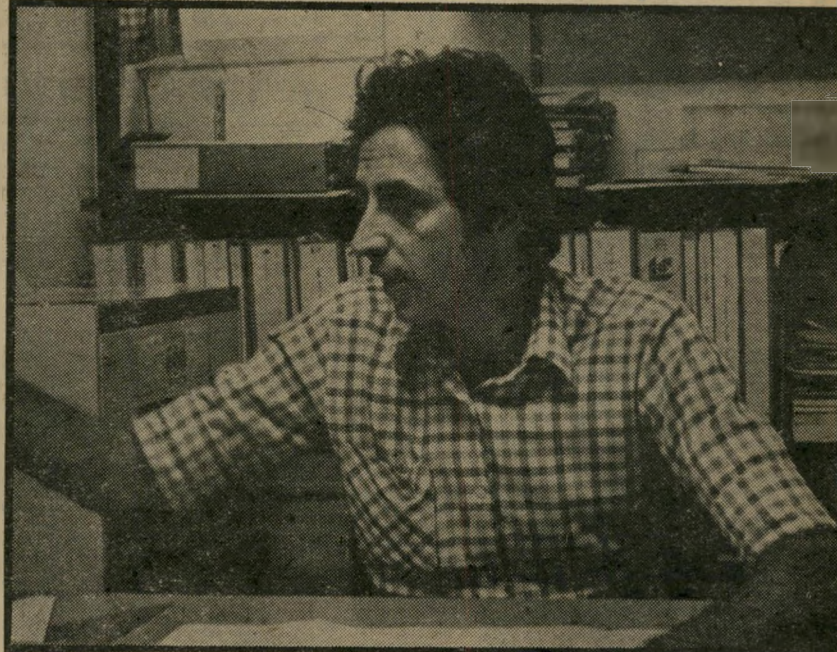
בפברואר 1972 נרכשו 400 הדונם של
פרדס רייספלד, בסכום של 15.5 מיליון
לירות, עלידי ארבע חברות: שיכון עוב
דים, כלל, סולל-בונה ורובינשטיין. כל
אחת קנתה רבע. לפני הרכישה פנו נציגי
כלל אל מזכיר הוועדה לשמירה על קרקע
חקלאית, עמנואל קרין ושאלו אם יאשר
את שינוי יעוד הקרקע מחקלאי לבנייה.

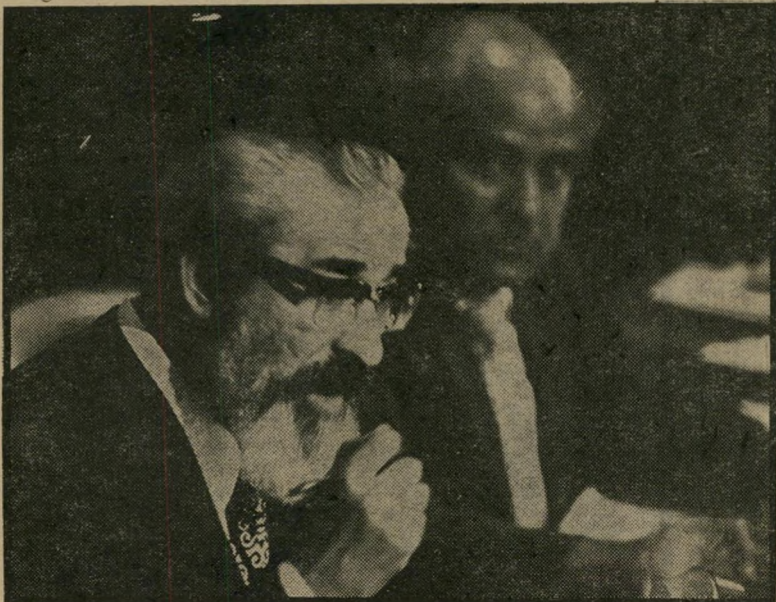
קבון אהרון רובינשטיין
טובה לחבר

בוץ נראית השודה ותמוהה גם כיום. עתה
מחזיקה שיכון עובדים במחצית השטח,
ומנסה למכרו, באמצעות המתווך ירמיהו
שפירא, הנחקר במישטרה כקשור בעיס
קות-השחיתות של קופת חולים ואשר יד
ליון. שפירא, שהוא נאמנו האישי של יד
ליון, וגם של אברהם עופר, קיבל את
השטח בילעדית למכירה, ועובד עם עורך-
הדין חיים גושן על מכירתו.

הוצאתו של רובינשטיין מן הבוץ נר
אית השודה גם על רקע יתר הקשרים

הכן קובי עופר
מישרה בחברה, הזמנות לחברה

ח"כ שלמה לורנץ
עיסקה כשרה

שבין שיכון עובדים לרובינשטיין. שתי ה
חברות נכנסו לשותפות בפרוייקט הדר
ויצמן, על קרקע שנרכשה מחברת בית
ארלוזורוב של מפא"י. בבניין הראשון היה
ההפסד 3 מיליון לירות. עופר חשש להר
אות בחברת העובדים כי הפסיד סכום
כזה על דירות-יוקרה. רובינשטיין הוציא
אותו מהשותפות, ללא תמורה, ולקח את
כל ההפסד על עצמו. יודעי-דבר טוענים
כי התמורה לכך היתה הוצאת רובינשטיין
מן הבוץ בפרדס רייספלד. שתי העסקות
גם יחד הן דברים שלא ייעשו, ואסורות
למנהל המכבד את עצמו.

עיסקה אחרת, שבה נכרכו יחד שתי
חברות אלה עם קופת חולים, היא עיסקת
מיגרשי דויד-המלך. מיגרשים אלה נמכרו
משיכון עובדים של עופר, לקופת חולים
של ידליון, בשנת 1969, במחיר של 3.5
מיליון לירות. לפני כשנה מכרה קופת
חולים את המיגרשים לרובינשטיין, תמורת
7.2 מיליון לירות במזומן, ועוד 16%
מהתקבולים ממכירת הדירות.

עוד עיסקה של טובות היתה כאשר
שיכון עובדים יצא משותפות עם רובינ

תשובתו היתה שלילית. אחרי הרכישה פנו
הקונים כמה פעמים אל הוועדה, ונענו
בשלילה. גם פניות אל ועדת-הערר לא
הועילו. היה ברור כי הוועדה לא תשנה
את הייעוד של פרדס פורח.

אז החלו השריפות. אחרי השריפה הג
דולה האחרונה שוב ניסו לשנות את יעוד
הקרקע, ושוב ללא הצלחה.

חודשיים אחרי השריפה, כאשר התברר
סופית כי ייעוד הקרקע לא ישונה, וכי
מי שרכש אותו יחכה שנים רבות מאד
עד שיראה שוב חלק מכספו, מכר אהרון
רובינשטיין את חלקו בשטח לשיכון עוב
דים, במחיר של 5.3 מיליון לירות.
הוא קיבל בחזרה את השקעתו. בתוספת
הצמדה מלאה וריבית של 18%.

עופר הוא הבורר

התנדבותו של מנכ"ל שיכון עובדים
להוציא את אהרון רובינשטיין מן ה

גרופ-פלדמן. הוא מכר שטח, שעליו ניתן
לבנות 400 דירות, ב-6 מיליון לירות, או
ב-15 אלף לירות עבור קרקע לדירה. מחיר
זה הוא בדיחה, ותמוה כל-כך שיושב-ראש
מיעצת המנהלים של שיכון עובדים, יורם
רוין, שבא אחרי פרישת עופר ביולי 1974,
מסרב לבצע את העיסקה.

שטיין בנאות-רחל, תמורת 5.3 מיליון ליר
רות. נאות-רחל היתה אחת ההשקעות הטור
בות והמכניסות ביותר של רובינשטיין,
ויציאתו של עופר משם ברצון תמוהה
ביותר. הגימוק הרשמי היה כי שיכון
עובדים חושש מהקפאת הבנייה, בגלל
מיחלף העתיד להיבנות. חשש זה לא
הפריע לעופר לרכוש מרובינשטיין את
חלקו בפרדס רייספלד, שגם בו הבנייה
מוקפאת.

עיסקה מזורה אחרת של עופר היא
מכירת שטח-קרקע בראשון-לציון לקבלנים

גרופ-פלדמן הפעילו סעיף ב
חוקה המחייב לפנות לבורר. מי
הוא הבורר? שריה-שיכון אברהם
עופר. החלטתו צפויה בימים אלה.